

DIJOUS SANT – MISSA DE LA CENA DEL SENYOR
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
13 D'ABRIL DE 2017
Ex 12, 1-8.11-14; 1C 11, 23-26; Jo 13, 1-15

La taula és parada, germans i germanes. El dijous sant a Montserrat remarcuem la condició de taula fraterna que té l'altar eucarístic, per això està cobert amb un mantell que l'embolcalla del tot. Remarcuem aquesta condició de taula perquè, com deia l'oració inicial, "avui celebrem aquella cena sacratíssima" en la qual Jesús confià a l'Església el sagrament de l'Eucaristia.

Cada paraula d'aquella oració era portadora d'un aspecte concret del contingut tan ric que té la cena que celebrem aquest vespre. Una cena que conté l'amor sense límits del Senyor. Avui l'actualitzem. No ens limitem a commemorar-ne l'aniversari, sinó que Jesucrist, des de la seva glòria, es fa present enmig nostre per oferir-nos la seva salvació, bo i actualitzant la seva passió benaurada, la seva gloriosa resurrecció i la seva ascensió al cel (cf. IGMR, 55). Per això podem dir –com feia l'oració inicial- que la cena del Senyor és "sacratíssima". No és un sopar com un altre, el que Jesús celebrà amb els seus deixebles "abans d'entregar-se a la mort", i que ara actualitzem. És un àpat peculiar perquè conté la donació, el lliurament, de Jesús a la humanitat per decisió de la Santa Trinitat. És, doncs, un sopar sagrat en grau superlatiu pel do que ens hi és fet, per l'ofrena del Senyor que renova.

El do que ens hi és fet és el sagrament de l'Eucaristia, de la presència del Crist ressuscitat en el pa i en el vi un cop hagi estat invocat l'Esperit Sant damunt d'ells. Jesús el vespre del darrer sopar va fer-ne do a l'Església i li "confià" d'anar-lo repetint fins a la fi del món, fins que ell torni en la seva glòria. I això per una doble raó. Primer, perquè glorifiquem el Pare juntament amb ell en cada eucaristia tot unint-nos a l'ofrena que va fer de si mateix al Pare i a tota la humanitat. I, en segon lloc, perquè ell es faci present enmig del poble cristià per nodrir-lo amb el sagrament i per unir-lo a la seva intercessió universal.

Aquesta cena era definida, també, per l'oració inicial com a "convit del seu amor". És a dir, com a àpat al qual Jesucrist ens convida per amor per comunicar-nos aquest seu amor per tal que faci estada en nosaltres i ens mogui a estimar-lo més a ell i a estimar els altres fent-los do de la nostra vida. Aquest convit és sagrat pel do que ens hi és ofert –deia- i pel sacrifici d'amor que renova. El sacrifici és el lliurament de Jesús a la humanitat fet a la creu, anticipat en el lliurament del seu Cos i de la seva Sang en l'eucaristia i renovat en la litúrgia eucarística. Un sacrifici qualificat, per l'oració esmentada, de "nou i perenne". Nou perquè fins a Jesús no hi havia hagut ningú que fes un lliurament tan gran i tan inèdit; és el Fill etern de Déu que es lliura a la mort en creu en la seva condició humana. Ni abans ni després no hi ha hagut un gest semblant. I té un valor únic, que dura per tots els temps perquè ell es va oferir una vegada per sempre, amb un valor salvífic infinit (cf. He 10, 10). Per això també parlem de "sacrifici únic". Ho fem, semblantment, en un doble sentit; és "únic" perquè no n'hi ha hagut cap d'igual. I és "únic" perquè ell tot sol basta per vèncer el pecat i la mort, per guarir totes les ferides del cor humà, per obrir les portes de la salvació eterna. El sacrifici que va tenir lloc un cop per sempre és actualitzat en cada eucaristia. I, és actualitzat, en una doble dimensió. D'una banda Jesús hi renova cada vegada la seva donació total al Pare per amor. I, d'altra banda, hi renova el seu lliurament ple de tendresa i de misericòrdia a la humanitat.

Tot adorant el disseny diví que ens ofereix l'eucaristia i donant gràcies al Crist pel seu lliurament a la creu actualitzat en el sagrament eucarístic, aquest vespre demanem –amb l'oració inicial- que per la celebració d'aquesta cena sacratíssima ens sigui atorgada “la plenitud de la caritat i de la vida”. Dit en unes altres paraules, demanem la gràcia d'arribar a la plenitud de l'amor. Ja que en rebre l'eucaristia rebem el fruit de l'amor sense límits de Jesucrist, preguem humilment que ens sigui concedit d'anar avançant cap a estimar com ell, tant com sigui possible; d'estimar-lo a ell, d'estimar el Pare, d'estimar els germans, tota la humanitat, amb un amor actiu que ens porti a servir i a ajudar amb la força que ens ve de l'Esperit Sant.

Com a signe de la nostra voluntat de servir, repetirem ara el gest de Jesús de rentar els peus. Encara que materialment ho faci el qui presideix la celebració, ho fa com a expressió de la voluntat que tots hem de tenir de servir els altres a imitació del Senyor. I com a signe concret d'aquesta nostra voluntat de servir per amor, us proposem de participar en la col·lecta que farem al final de la celebració per contribuir a ajudar els qui es troben sense feina; el que recollim serà lliurat a la Fundació Acció Solidària Contra l'Atur.

Deia que en aquesta celebració i com a fruit de participar de l'eucaristia, a més de “la plenitud de la caritat”, de la qual acabo de fer esment, demanem “la plenitud de la vida”. És a dir, de viure intensament la vida en Crist amb els seus mateixos sentiments i les seves mateixes actituds envers Déu i els germans (cf. Fil 2, 1-11). I alhora demanem, també, de poder arribar a “la plenitud de la vida” per sempre en la glòria de Jesucrist, de la qual és penyora l'eucaristia.

La taula és parada i presidida per la creu. Així, germans i germanes estimats, veiem com formen una unitat el sacrifici de Jesús a la creu, la seva actualització sacramental en l'altar i el “convit” del Cos i de la Sang de Crist al qual, pel seu “amor”, som invitats.

Contemplant un do tan gran i amb un cor ben agraït, aquest vespre brollen dels llavis del poble cristià aquelles paraules que ens ha transmès l'Església: “canta, llengua, el sant misteri / del gloriosíssim Cos / i de la Sang preciosa”. Canta el Senyor “que per ses mans es dona als dotze / ell mateix com a menjar”, “de genolls, doncs, adorem-lo, aquest sagrament tan gran” (cf. “Himne per al trasllat del Santíssim Sagrament”).